

Bella Swift

Mopslík, který
chcel
byť
jednorožcem

FRAGMENT

Mopslík, ktorý chcel byť jednorožcom

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.fragment.sk
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Bella Swift

Mopslík, ktorý chcel byť jednorožcom – e-kniha

Copyright © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2022

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

Mopslík, který
chcel *
byť
jednorožcem

Bella Swift *

Mopslik, który
chceł
być
jednorożcem

FRAGMENT

**Špeciálne ďakujem Anne Marie Ryanovej,
Nine Jonesovej a Artfulovi Doodlersovi.**

Bella Swift: The Pug who wanted to be a Unicorn

Text copyright © Orchard Books, 2018

Illustrations copyright © Orchard Books, 2018

Translation © Laura Sirotníáková, 2022

Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2022

Všetky práva sú vyhradené.

Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie
kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania
v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom
bez písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-3077-8 (1. zverejnenie, 2022)

ISBN e-knihy 978-80-566-3114-0 (1. zverejnenie, 2022) (ePDF)

ISBN e-knihy 978-80-566-3115-7 (1. zverejnenie, 2022) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-566-3116-4 (1. zverejnenie, 2022) (mobi)

Obsah

Prológ	9
Prvá kapitola	15
Druhá kapitola	33
Tretia kapitola	53
Štvrtá kapitola	71
Piata kapitola	89
Šiesta kapitola	105
Siedma kapitola	123
Ôsma kapitola	143
Koniec	156

Prológ

Peggy zavrtela zadočkom a pritúlila sa k svojim dvom bratom a dvom sestrám. Päť malých šteniatok mopslíka sa chúlilo k mame, podriemkavajúc v chlpacej kope labiek a skrútených chvostíkov. Peggy si zo sna povzdychla

a pritisla si stlačený čierny ňufák
k maminej mäkkej svetlohnedej srsti.

Zrazu sa mama postavila a nosom
postrčila driemajúce šteniatka.

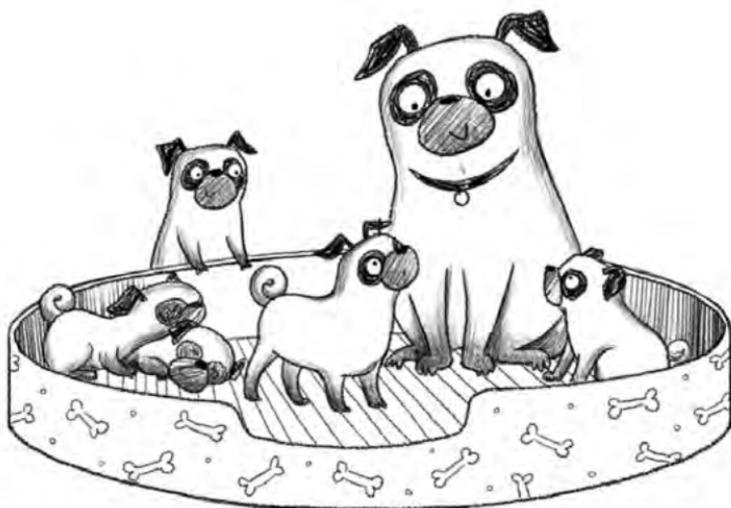
„Hej!“ zafňukal Peggin brat Pablo.
„Spal som.“

Zívajúce šteniatka sa vyškriabali
na nohy.

„Dnes je pre vás všetkých veľmi
dôležitý deň,“ oznámila im mama
a hnedými očami láskavo hľadela
na šteniatka. „Pôjdete domov.“

„Nie sme doma teraz?“ spýtala
sa Peggy zmätene.

„Máte dvanásť týždňov,“ odpove-
dala jej mama nežne. „Dnes prídu

vaši noví majitelia. Vezmú si vás domov navždy.“

Peggy sa zmätene dívala na mamu, vráskavé čelo zvráštila ešte viac.

Navždy domov? Čo to znamená?

„Nebojte sa, maličkí,“ upokojovala ich mama. „Pre každého psa existuje dokonalý majiteľ. Viem, že si všetci

nájdete toho
svojho a budete
šťastní.“

SRK! SRK! SRK!

Drsný ružový
jazyk umyl
Pegginu tvár.

„Maaamiiii!“

protestovala Peggy

a snažila sa vymaniť z maminých
uslintaných bozkov.

„Nevrť sa. Chcem, aby si vyzerala čo
najlepšie.“ Posledné srknutie a presunula
sa k umývaniu Pegginej sestry Polly.

Keď boli všetky šteniatka čisté, mama
sa na ne hrdo pozrela.

„Tak! Teraz ste pripravení stretnúť svojich nových majiteľov.“

„Dúfam, že môj majiteľ má veľkú záhradu,“ zakňučal nadšene Peggin brat Paddy.

„Dúfam, že môj majiteľ ma bude kŕmiť samými maškrtami,“ zaštekala Pippa, najpahltnejšie šteniatko z vrhu.

„Dúfam, že môj majiteľ rád spí,“ povedal zívajúci Pablo. Natiahol si predné labky a zadok vytrčil do vzduchu.

„A čo ty, Peggy?“ spýtala sa mama milo. „Akého majiteľa by si chcela?“

Peggy sa na chvíľu zamyslela. Záhrada by bola fajn. Aj maškrtky.

Ale Peggy túžila po niečom inom.

„Dúfam, že môj majiteľ ma bude mať rád.“

Peggina mama sa nežne zahľadela na svoje šteniatka, oči jej žiarili láskou.

„To si želám pre vás všetkých, moji drahí.“

Prvá kapitola

CVAK!

Peggy nastražila ovisnuté čierne uši, keď začula, ako sa kľúč zvrtol v zámku. To mohlo znamenať len jediné – jej majiteľka sa vrátila!

„Je doma!“ zvolala Peggy a pobehovala okolo sivej mačky, ktorá sa snila

na podlahe. Labkou pleskla mačke po nose. „Vstávaj, Misha. Majiteľka je späť!“

Mačka mierne pootvorila oči a odhalila dve zelené škvrny. „No a čo?“ vyprskla Misha a zahnila sa ostrými pazúrami na Peggy.

Ups, pomyslela si Peggy. Už dva mesiace žila s mačkou a jej majiteľkou Suzanne, ale vždy zabudla, aká býva Misha po prebudení mrzutá. Alebo aj kedykoľvek inokedy. Na rozdiel od Peggy, mačke očividne neprekážalo, že trávila osamote aj celé hodiny.

„Posledný pri dverách je hnilé vajce!“ zakričala Peggy. Vyštartovala